

Страненъ *пр.* иностранний, чужой: Никой вѣстникъ страненъ не можеше да ся внесе. *Л. Д. 1872 р. 190.* „Тѣй сѣ' были храбри юнацы Тѣхная дѣла странн' уписваѣтъ! *Гл. 120.* Никой не смѣе свой трудець Странному в' тѣржище да продаде В' наша села не иди купецъ Нажден' е всякий тѣмъ да го даде! *Гл. 84.* Три пѣти по толкова быхъ спечялвали като прикарвахъ съ това странны дѣтца на наукѣ въ града си. *Л. Д. 1870 р. 108.*

Странець *с. м.* иностранецъ: Описание-то на св. Никола Балканъ тѣй сѣщо иматъ повече значение за страннеца, отъ колко-то за нашенеца. *Л. Д. 1876 р. 116.* Дойдохъ странци, та ся ползувахъ отъ това. *Л. Д. 1869 р. 176.*

Страница *с. ж.* желѣза, находящаяся подъ челюстями: „Страницы, сливицы“ или „гълки“ са казватъ слѣзи-тѣ подъ челюститѣ. Кога по нѣкой пѣть челѣкъ спи на криво или ги простуди, тѣ са надуваѣтъ и по нѣкога го задушваѣтъ.—Баба-та, като ги растрива, бае си така: „Трима брати страници пасатъ: първий-тѣ нѣмъ, вторий-тѣ—глухъ, третий-тѣ слѣпъ; додѣ нѣмъ продума, додѣ глухъ прочую, додѣ слѣпъ прогледа—влѣкъ страници занесе“. *Ч. 116.*

Странище *с. с.* сжатое поле: Одно странище или орница, дѣто има много странъ, тревѣ и *пр.* или едно лозіе, дѣто има много листа, прѣчки окапалы и *пр.* *Л. Д. 1872 р. 237.* Сжгледахъ на странището единъ видъ голѣмъ храстъ (трѣнъ), кой-то ма спина. *Л. Д. 1876 р. 129. ср. стрѣнище.*

Странноприѣмница *с. ж.* гостиница.

Странство *с. с.* чужбина: Случи ли са въ странство нѣкое нещастіе, кой ще яви у дома ни за да ни са притечатъ на помощъ? *Л. Д. 76 р. 80.* Единъ Българинъ ся образувалъ въ странство. *Пк. 39.*

Странъ *с. ж.* стебли сжатыхъ колосовъ: У странище-то, така заорано, ще угне и странъ-та и буренъ-тѣ па и торѣтъ ще ся размѣси съ прѣстъ-тѣ. *Л. Д. 1873 р. 257. ср. стрѣнь.*

Страниъ *м. дл.* сторонюсъ: Тѣй и да странишь отъ селенитѣ и да ги не причиташь, и то не си е право. *Зк. 48.* Той не врьви изъ равнинъ пѣтъ, а страни отъ него. *П. 28.* На знаніе-то ся посвящаватъ вси отборни духове, та странятъ отъ варварскѣ-тѣ войнѣ. *Л. Д. 74 р. 111.*

Страторовъ *пр.* Димана мете дворове, Со метлица босилкова, Со лопата страторова. *В. 313. ср. strator, Amarantus speciosus. Šulj. 378.*

Страхливъ **Страшливъ** *пр.*—**лѣво** *нар.* боязливый,—ливо; робкій,—ко: Зеръ си толкова страхливъ че несмѣешъ да излѣзешъ на двобой! *Э. Г. 59.* Страхливо и замысленъ (*Appiani nachdenkend und schwermüthig*). *Э. Г. 38.* Ков-то сѣ природно страхливи не може ни-